

Att inte vara vuxen.

"Det är svårt" brukade de äldre,
med fårade ansikten
och förstående ögon, säga,
"att inte vara vuxen,
att se på världen

utan att leta orsaker
utan att försöka förklara
och det är ingenting
att lägga för mycket
tid eller kraft på."

Men idag, på nattnöns
fuktiga dämpande lager
är man nästan som nyfödd igen
utan föresatser eller krav;

Världen är otolkad, sebar endast med barnaögon
och solen lyser upp molntäcket,
vinterdagen tycks oändligt, befriande lång
och alla ljud har dämpats i vitt;
så stilla att både andning och steg kan höras

och kottarna hänger
som mörka äpplen på snötyngda grenar
och här har nyss en hare skuttat
och skator högst upp på träden
böjer de veka grenarna under sin tyngd.

Och cykelspår har ritat notrader i snön
och våra fotspår följer efter och skriver en melodi
som klingar in i framtiden
i ett Tranströmerlandskap av stilla meningsfullhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Unmetronomic med Poeter.se id #50176 innehar upphovsrätten